

Sobiranies als programes de les eleccions municipals de 2019: energia, aigua i alimentació

El municipi és l'administració més pròxima a la ciutadania. És l'àmbit institucional i l'entorn social en què la ciutadania més podem incidir. Alhora, també és l'àmbit en què més impacten les desigualtats quotidianament.

Ara que estem a les portes d'unes noves eleccions municipals posem en marxa aquesta Agenda pel Dret a la Ciutat per a fer més visible l'ampli ventall de propostes i mesures que la societat civil organitzada formula a candidatures municipals i ajuntaments per a fer front a cadascuna de les vulneracions o desatencions als drets de les persones.

Entenem aquesta agenda com una eina divulgativa, clarificadora al servei de la incidència política de l'agenda social en la campanya electoral i els programes i debats que la conformen. Alhora que una eina de consulta i informació a la disposició de tots els actors, especialment pensada per a candidatures, associacions, càrrecs electes i electors. Per tant, una eina necessàriament pública i fàcilment consultable.

L'Agenda pel Dret a la Ciutat neix com un instrument per a reforçar la incidència de les propostes d'entitats i moviments socials davant unes noves eleccions municipals. Les entitats i els moviments socials dirigim aquestes mesures a partits, candidats i futurs governs municipals perquè atenguin les necessitats socials, democràtiques i econòmiques de la població.

Així, s'han analitzat els programes electorals de quatre municipis de Catalunya (Barcelona, Badalona, Sabadell i Vilanova i la Geltrú) des del prisma de la sobirania energètica, sobirania alimentària i de l'aigua. La valoració només es basa en els programes polítics publicats de cada partit. Així, no s'han tingut en compte ni declaracions a premsa, ni trajectòries, ni credibilitat dels programes.

Les mesures en relació a la sobirania energètica i el dret a l'aigua s'han analitzat en el marc de l'Agenda pel Dret a la Ciutat. En concret:

Pel que fa a La sobirania energètica:

- Producció i comercialització públiques d'electricitat de fonts renovables

I en relació al dret a l'aigua:

- L'aigua sota gestió pública directa i democràtica: recuperar (per tant, municipalitzar) o mantenir, segons el cas, la gestió pública directa del servei municipal d'abastament d'aigua

Els resultats es poden veure en el següent enllaç: <http://agendadretalaciutat.cat/semafor?ciutat=510>

La sobirania alimentària

La **sobirania alimentària** és la *capacitat d'auto-abastir-se col·lectivament d'un territori i el dret a definir la pròpia política alimentària, per tal de garantir l'accés a una alimentació saludable, adequada i apropiada culturalment per a tothom*. Així doncs, la sobirania alimentària és un dret fonamental per cobrir la necessitat bàsica que és l'alimentació.

Per a valorar-la s'ha considerat la incorporació, en els programes electorals, de mesures que:

- Fomentin els circuits curts: producció, distribució i consum de proximitat/km0
- Promoguin models d'auto-gestió per a l'abastiment alimentaris
- Impulsin la producció local/urbana i l'agroecologia
- Incrementin l'accessibilitat d'aliments de producció ecològica per a tothom

El dret a l'alimentació i la sobirania alimentària són presents només en alguns dels programes electorals de les formacions polítiques que es van presentar a les eleccions municipals de 2019 als municipis de Barcelona, Badalona, Sabadell i Vilanova i la Geltrú.

En comparar municipis, destaca la manca d'apostes clares per la sobirania alimentària a Badalona, on cap formació fa una proposta clara en el seu programa. D'altra banda, a Vilanova i la Geltrú és on hi ha més formacions que apostin per la sobirania alimentària, si bé també el nombre de formacions polítiques que opten a l'alcaldia és més elevat. Els grups polítics que inclouen de manera satisfactòria la sobirania alimentària en els seus programes electorals són VNG en Comú, Capgirem Vilanova i ERC.

Si bé els programes electorals d'un mateix partit varien en relació a la sobirania alimentària en funció del municipi (per exemple, Barcelona en Comú aposta clarament per la sobirania alimentària però no ho fa el grup polític dels comuns a Sabadell), aquest no és el cas del Partit Popular (PP). De fet, aquesta formació ha presentat un únic programa electoral genèric per a tots els municipis on es presenten representants espanyols arreu del territori de l'Estat Espanyol. Aquest programa, de 54 pàgines, només esmenta l'alimentació en un punt, en què diu que «Elaboraremos un Programa por la sostenibilidad y el Futuro de la Agricultura y la Alimentación, que facilite a los agricultores e industriales avanzar en la sostenibilidad, en la incorporación de los principios de la economía circular y en el desarrollo de estrategias para la adaptación y mitigación al cambio climático». Donada la falta de concreció, s'ha considerat que el PP no aposta per la sobirania alimentària.

A Barcelona, tant Barcelona en Comú com la CUP-Capgirem BCN fan propostes detallades per augmentar la sobirania alimentària de la ciutadania de la ciutat, que inclouen mesures per impulsar el comerç i consum de productes de proximitat, la millora de l'accés a l'alimentació per les rendes més baixes, i l'increment de la producció i comercialització de productes ecològics. El programa d'ERC, en canvi, inclou algunes mesures com la promoció dels productes de proximitat i de km0 a través dels

Alimentació

VILANOVA I LA GELTRÚ

	VNG en Ciutania Comú	Capgirem Vilanova Activa	Capgirem Vilanova	Junts x Vilanova	ERC	PP	PSC	Som VNG	Ciutadans
Energia									
Aigua									
Alimentació	